

**FOAIA CREȘTINULUI ORTODOX
DIN PESCARA ȘI PROVINCIA
PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ PESCARA**

DIOCESI ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIMITRIU

SFÂNTUL ȘI DREPTUL SIMEON ȘI SFÂNTA PROROCIȚĂ ANA

(3 FEB)

**PERICOPA APOSTOLICĂ LA
DUMINICĂ A XXX DUPĂ RUSALI**

"Îmbrăcați-vă, dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare, Îngăduindu-vă unii pe alții și iertând unii altora, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum și Hristos v-a iertat vouă, așa să iertați și voi. Iar peste toate acestea, îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii. Și pacea lui Hristos, întru care ați fost chemați, ca să fiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre; și fiți mulțumitori.

Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi cu bogăție. Învățați-vă și povățuiți-vă între voi, cu toată înțelepciunea. Cântați în inimile voastre lui Dumnezeu, mulțumindu-I, în psalmi, în laude și în cântări duhovnicești. " (Coloseni 3, 12-16)

**EVANGHELIA LA DUMINICĂ A XXX DUPĂ
RUSALI**

"Și L-a întrebat un dregător, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Iar Iisus i-a zis: Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu. Știi poruncile: Să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Iar el a zis: Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele. Auzind Iisus i-a zis: Încă una îți lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie. Iar el,

auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat. Și văzându-l întristat, Iisus a zis: Cât de greu vor intra cei ce au averi în împărăția lui Dumnezeu! Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu. Zis-au cei ce ascultau: Și cine poate să se mântuiască? Iar El a zis: Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu." (Luca 18, 18-27)

CUVÂNT LA DUMINICĂ XXX DUPĂ RUSALI

Iubiți frați și surori întru Domnul,

Evangelia de astăzi este despre consistența dialogului și despre profunzimea paradoxurilor. Iar în greaca veche paradoxos înseamnă lucru incredibil, minunat, adică minune...și nu „enunț contradictoriu” sau „păreră absurdă/contrară adevărului unanim recunoscut” ca în dicționarul limbii române...

Și începem cu dialogul, prezent, de la un cap la altul, în Evangelia de față, cât și în întreaga Dumnezeiască Scriptură...

Pentru că atunci când intri în dialog cu Dumnezeu constăți, mai devreme sau mai târziu, consistența sau inconsistența mesajului tău față de El, a cererilor tale, a nelămuririlor tale, adică cât sunt ele de reale, de adânci, de neapărate pentru tine.

Iar dacă nu sunt serioase problemele noastre sau dacă nu putem să ținem pasul cu sinceritatea lui Dumnezeu (și nu prea mulți pot...), atunci nu mai vrem să continuăm dialogul cu El, dialog care ne dezbracă de

toată buna încredere în noi și de toate patimile noastre și de toate gândurile noastre înguste, micuțe, terestre...

Arhontele a început binișor dialogul cu Dumnezeu. Pentru că a plecat de la bunătate și a dorit moștenirea vieții veșnice și, în aparență, era un om al profunzimilor.

A inițiat cu Dumnezeu un dialog duhovnicesc, am spune noi astăzi, care căutăm, cu multă neobrăzare și fără să știm și fără să ne intereseze ce e aceea viață duhovnicească, să punem pe seama harului dumnezeiesc, pe care nu îl prea simțim în noi, orice manifestare predicatorială sau orice expunere a unui fapt al credinței.

Și asta, pentru că ni se pare că dacă vorbim despre Dumnezeu, atunci și vorbim întru harul Său sau cu autoritatea Lui...

Însă Domnul, Care acceptă întotdeauna dialogul cu noi, fie el, din partea noastră, mai mult sau mai puțin profund sau serios sau lucid...în cele din urmă va găsi de cuviință să spună faptul, că un dialog nu este duhovnicesc...dacă se blochează la probleme neduhovnicești, ca bogăția...în cazul arhontelui de față.

Și un dialog nu e duhovnicesc...dacă se termină prost, adică dacă se termină în rămânerea în patimi. Dialogul duhovnicesc cu Dumnezeu sau cu un om al Său trebuie să îl înalțe pe om din patimi. Pentru că dialogul, vorbirea împreună e duhovnicească, dacă îl umple pe cel care caută adevărul de harul dumnezeiesc, care îl învață pe om să gândească paradoxal, adică minunat, în parametri minunii.

Iar noi când auzim de împlinirea poruncilor lui Dumnezeu, ne gândim imediat la o dimensiune morală flască, fără adâncime a unor fapte (să nu ucidem, să nu

furăm, să nu curvim etc.), după mintea noastră, neînțelegând că poruncile lui Dumnezeu sunt cu mult mai paradoxale/minunate decât le percepem noi, care nu am intrat în ele, nu am devenit una cu ele sau ele una cu viața noastră sau însăși viața noastră interioară.

La o exegeză grăbită, faptul că Domnul i-a spus arhontelui că numai unul Dumnezeu e bun și că poruncile Lui sunt esențiale nu prea au legătură cu renunțarea la averi.

Cu alte cuvinte: dacă eu am împlinit toate poruncile din tinerețe, după mintea mea și, pentru asta sunt îndreptățit la moștenirea Împărăției, atunci ce-mi mai lipsește? Și Domnul ar fi trebuit să-i spună: Nu îți lipsește nimic! Le ai pe toate, ești un credincios model, un parohian de soi...o să te desemnăm în „consiliul parohial”!

Însă Domnul, bineînțeles, îi spune altceva. Și e enervant pentru asta...pentru că El nu acceptă ca poruncile Lui să fie împlinite...în aparență...sau după o mentalitate telurică și înfumurată, care cere Împărăția lui Dumnezeu...pentru că s-a manifestat ca un credincios după capul lui.

Adică Dumnezeu nu acceptă credincioșii care sunt credincioși după capul lor...ci pe cei care sunt credincioși după mintea Lui. Pentru că atunci când Domnul a acceptat dialogul cu arhontele, și i-a spus că numai Dumnezeu, El singur e Bun, e Arhibun, i-a spus că toate poruncile Lui te umplu de bunătate și că toate te unifică interior, adică te umplu de har și te dezgolesc de sine, pentru că te fac plin de urmarea Lui, de părăsirea a toate pentru El.

Și mai pe scurt: dacă împlinești toate poruncile Lui și mai rămâi al tău...și nu ești cu totul al Lui...nu ai înțeles nimic! Pentru că nu bogăția l-a întristat pe

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 1 N° 4 25.11.2012- La Duminica a XXX După Rusalii.**

N° 4 s-a tipărit în 30 exemplare

arhonte, nu depărtarea de bogăție, nu renunțarea la ea ci renunțarea la sine.

Cel mai greu lucru e să renunți la tine însuși! Să renunți la ceea ce crezi tu că e bun pentru ce crede Dumnezeu că e bun. Și bunătatea Lui e minunată, e imposibilă pentru o minte care nu trece prin urechile acului, dar e preaminunat de frumoasă, ultrafrumoasă pentru cel care se culcă și se trezește în El și merge continuu, peste tot, cu frumusețea lui Dumnezeu în el, cu sfințenia Lui, cu candoarea Lui, cu atenția Lui, cu sfiala Lui, cu milostivirea Lui, cu lipsa Lui de răutate, cu grija lui față de toți, cu iertarea Lui, cu curăția Lui preanevinovată.

Așa că poruncile lui Dumnezeu nu sunt, mai întâi de toate, fapte morale, ci fapte teologice. Pentru că, dacă nu furi, nu minți, nu curvești, nu juri strâmb la tribunal...dar, în același timp, nu crezi în Hristos și nu ești ortodox și nu ești plin de har și de teologie dumnezeiască, aceste fapte ale tale, oricât de bune ar părea pentru alții sau pentru tine în primul rând, nu sunt fapte teologice, nu moștenești cu ele Împărăția lui Dumnezeu, pentru că nu te unești prin ele cu Dumnezeu.

Pentru că poruncile Lui au fost date pentru a te uni cu El și nu pentru a fi bun de ochii lumii sau pentru ca să pari tu filosof și om cuminte. De aceea am spus că poruncile Lui, oricare ar fi ele, date în Vechiul sau Noul Testament, nu sunt morale în primul rând, ci teologice. Pentru că morala adevărată e teologică, decurge din teologie, adică din iubirea și ascultarea și slujirea cu totul a lui Dumnezeu și nu din indiferență față de Dumnezeu, față de Biserica și teologia Sa, adică un fel de: eu sunt băiat bun dar nu mă duc la Biserica și mă doare în cot de dogme, canoane, legiuiri

bisericești și Tradiția Bisericii, pentru că eu Îl iubesc pe Dumnezeu și nu am nevoie de Biserică.

Și dialogul cu Dumnezeu...s-a întrerupt!

S-a întrerupt pentru că arhonte s-a întristat că are...prea puțină libertate interioară. El dorise să îi spună Domnului că are prea multă, că e cuvios, că e un om cinstit și profund...și Domnul îi spune, dimpotrivă: nu ai înțeles nimic din poruncile Mele, pentru că ele te fac simplu și lipit cu totul de Mine și nu un încrezut!

Când Domnul i-a chemat la Sine pe pescari, ca să îi facă Apostoli, dacă aceia ar fi fost lipiți cu inima de barca lor, de năvoadele lor, de peștii lor și de părinții lor...mai mult decât de Dumnezeu, nu ar fi mers cu El și după El. La fel și arhonte nostru: dacă vrei cu adevărat bogăție veșnică și Domnul vrea să ai multă, foarte multă, cum să iubești mai mult averea ta decât Împărăția lui Dumnezeu?

Și lecția Domnului pentru arhonte, bineînțeles că ne vizează și pe noi cei de acum, pentru că El ne spune nu să nu avem casă, masă sau averi...ci ca ele să nu ne conducă și să nu ne limiteze libertatea interioară. Pentru că greutatea bogățiilor în fața Împărăției nu constă în faptul că sunt bogați și, automat, nu au inimă pentru Împărăția lui Dumnezeu, ci că stau lipiți de bogăție și pentru asta nu sunt în stare să se despartă de ea pentru Dumnezeu.

Însă dialogul ne conduce la paradox. Dacă dialogul merge până la capăt...el devine paradoxal, pentru că ne transformă cu totul.

Cine caută să afle care e Biserica lui Dumnezeu și, implicit, credința adevărată și intră în dialog cu Dumnezeu, Dumnezeu îl va conduce spre Biserica Sa oricât de greu i-ar fi aceluia. La fel, cel care ortodox fiind și în Biserica lui Dumnezeu stând...dorește să

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 1 N° 4 25.11.2012- La Duminica a XXX După Rusalii.**

N° 4 s-a tipărit în 30 exemplare

cunoască cum să își sfințească viața și pe cineva care să îl conducă la sfințenie, în mod paradoxal, dacă vrea cu adevărat și dacă dialogul său cu Dumnezeu e total, Dumnezeu îi va deschide ochii ca să vadă și omul, care să-l conducă și calea pe care trebuie să meargă.

De aceea ultimul verset, al 27-lea, pe care eu îl iubesc enorm și care e un fel de definiție a vieții mele și nu numai a mea, ne spune că paradoxul e însăși viața ortodoxă, e însăși esența vieții cu Dumnezeu, pentru că viața ortodoxă e o minune continuă. Iar dacă nu e resimțită ca atare viața noastră ca ortodocși atunci nu e una duhovnicească...ci indiferentă față de Dumnezeu.

De aceea am spus mai înainte, că nu orice preot sau monah sau credincios care vorbește despre Dumnezeu sau dă niște sfaturi, mai bune sau mai puțin bune, e și om duhovnicesc sau vorbește duhovnicește, dacă viața lui nu e o minune continuă și dacă în el, în mod conștient, nu locuiește slava lui Dumnezeu și nu e purtat de către Acela la tot lucrul bun.

Și a fi duhovnicesc e o realitate sfântă, nu o joacă de copii sau nu o înălțare infatuată a gâtului, după cum i-a spus-o Domnul, printre cuvinte, arhontelui nostru, pentru că vinderea a toate înseamnă lepădarea de toate, în inima noastră, pentru a fi goi de noi în unire cu El.

Și comentariul patristic la renunțarea la averi a monahilor și a pustnicilor subliniază acest lucru, că adevărata renunțare la averi înseamnă ștergerea din noi a întipăriturilor/a semnelor alipirii de lucruri, de oameni și de locuri în mod pățimaș. Adică nici monahii nu au terminat-o cu vinderea și dezlipirea de averi, chiar dacă au renunțat la toate ale lor, din viața lor de mireni, pentru că sensul poruncii dumnezeiești e dezlipirea de materie pentru a ne uni doar cu Cel nematerial.

Și prin aceasta ne întoarcem iarăși la bun, la bunătatea lui Dumnezeu, la Dumnezeu, Cel care e singurul Bun, singurul de dorit. Pentru că renunți la toate și Îi urmezi Lui, numai dacă înțelegi această fărâma de text: că doar El e vrednic de dorit, de iubit veșnic.

Iar dacă te înflăcărezi de dragostea Lui nimic, niciun lucru, că ai doar o haină și o casă dărăpănată sau un întreg imperiu nu te mai țin captiv, pentru că tu ești numai al Lui.

Acesta e motivul pentru care, după samariteanul milostiv și bogatul căruia i-a rodit țarina, vorbim astăzi despre bunătatea lui Dumnezeu și despre înțelegerea ei prin renunțarea totală la noi înșine. Pentru că cele trei Evanghelii din acest post sfânt al Nașterii Domnului ne învață, în mod gradual, că Cel care vine la noi e paradoxal, e minunat și că în fața Lui nu se merge pe calea unei înțelegeri simple a religiozității, a vieții cu Dumnezeu, ci printr-o milă și printr-o dragoste ieșite din comun.

Pentru că astfel vine și El la noi, Fiul Tatălui, Cel născut din Tatăl mai înainte de toți vecii iar, mai pe urmă, născut din Pururea Fecioară Maria, sub Lege, ca pe cei de sub Lege să îi răscumpere și să îi aducă la libertatea slavei fiilor lui Dumnezeu. Așa după cum El a întrecut gândul nostru, al întregii creații, și S-a întrupat și S-a făcut om pentru mântuirea noastră, tot la fel vrea să fim și noi de paradoxali, încât să trecem peste toate, să nu ne stea în cale nimic pentru iubirea Sa. Amin!

(Pr. Dorin Picioruș)

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 1 N° 4 25.11.2012- La Duminica a XXX După Rusalii.**

N° 4 s-a tipărit în 30 exemplare

CVIINTE ALESE DIN NECTARUL DUHOVNICEI

PĂRINTELE SOFRONIE SAHAROV

“Lumea contemporană nu a putut să-și organizeze viața așa în cât să aibă destul răgaz, destul timp liber pentru rugăciune și pentru contemplarea cu vieții Dumnezeiești. Pricina acestora este o patimă arzândă de “a avea”. Această patimă a iubirii de agonisire, Sfântul Pavel a numit-o închinarea la idoli (Col. 3:5), iar Sfântul Ioan Scărarul- “fiică a necredinței”, ”hulă împotriva evangheliei, îndepărtare de la Dumnezeu” (Cuv. Al 16- lea.).

Adevărata agonisire creștină este necunoscută, neînțeleasă lumii. Și dacă am adăuga că ea ajunge să cuprindă nu numai agonisirea celor materialnice, ci chiar pe cea a celor “intelectuale”, atunci majoritatea oamenilor ar considera-o curată nebunie. Oamenii văd în cunoștințele lor științifice bogăția lor duhovnicească (spirituală), fără să bănuiască că există o altă cunoaștere mai înaltă și o bogăție cu adevărat neasemuită, aducătoare de adâncă odihnă. În goana după confortul material, oamenii și-au pierdut confortul duhovnicesc, și astăzi dinamismul materialist, din ce în ce își asumă un caracter drăcesc. Și nu este de mirare, căci acesta nu este alta decât dinamica păcatului. ”

“Când vedem suferințele a milioane de oameni, nu putem să rămânem nepăsători. Cum putem să îi ajutăm?”

Din punct de vedere creștinesc, această tragedie de pe pământ este urmarea neascultării. Adam a râvnit la îndumnezeire, la viața veșnică, rupând legătura cu Tatăl și Creatorul său.

Hristos Omul, primul în istoria lumii, S-a suit pe Golgota; a ales marte pe cruce pentru a dezlega acest blestem. A te hotărî să-L urmezi înseamnă a te expune la suferință. Este inevitabil! În măsura în care suntem, de la crearea lumii, un mădular din imensul trup al umanității, însuflețit de viața cosmică ce ne străbate, trăim tragedia umanității ca pe propria noastră nenorocire.”

“În lume ne scaldăm în atmosferă și în admirația păcatului.

Trăim cu ușurință și foarte adesea, ne rușinăm să ne mărturisim credința, să spunem că suntem creștini.”

“Să nu aveți prea multă încredere în educația aleasă pe care ați primit-o în lume. Civilizația în care trăim este o cultură a căderii.”

“ După două războaie mondiale – și războaiele sunt, prin excelență, consecința păcatului – lumea contemporană a pierdut harul Sfântului Duh .”...

POSTUL CRĂCIUNULUI

Postul Crăciunului este primul post din anul bisericesc și ultimul din anul civil. Din rânduielile bisericești aflăm că se lasă sec în seara zilei de 14 noiembrie, însă, pentru că în 2012 această data cade miercurea, se lasă sec cu o zi mai înainte. Acest post se încheie pe 24 decembrie. Prin durata lui de 40 de zile, ne amintim de

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 1 N° 4 25.11.2012- La Duminica a XXX După Rusalii.**

N° 4 s-a tipărit în 30 exemplare

postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când acesta aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu scrise pe lespezile de piatra ale Tablelor Legii. Astfel, creștinii postind 40 de zile, se învrednicesc să primească pe Cuvântul lui Dumnezeu întrupat și născut din Fecioara Maria.

Dezlegări în Postul Crăciunului

După rânduiala din pravile, în timpul Postului Crăciunului, miercurea și vinerea nu mâncăm cu untdelemn și nu bem vin. În aceste doua zile postim până la ora 3-4 p.m., când mâncăm hrană uscată sau legume fierte. Dacă se întâmplă să cadă miercuri și vineri un sfânt care să aibă Doxologie mare, dezlegăm numai la untdelemn și la vin și mâncăm o singură dată în zi. Dacă s-ar întâmpla miercuri sau vineri să cadă un sfânt care are Priveghere, dezlegăm la untdelemn, la vin și la pește. Și dacă se va întâmpla pomenirea sfântului al căruia este hramul Bisericii, miercuri sau vineri, de asemeni mâncăm pește.

Marți și joi nu mâncăm pește ci numai untdelemn și vin. Dacă se întâmplă să cadă un sfânt marți sau joi, care să aibă Doxologie mare, atunci mâncăm pește.

În Postul Crăciunului avem dezlegare la pește sâmbăta și duminica

Biserica a rânduit ca în fiecare sâmbăta și duminica cuprinse între 21 noiembrie (Intrarea Maicii Domnului în Biserica) și 20 decembrie (pomenirea Sfântului Ignatie Teoforul), să avem dezlegare la pește.

Postul Crăciunului în tipicul Sfântului Sava

În tipicul Sfântului Sava întâlnim următoarele precizări: "Deci suntem datori în aceste 40 de zile să păzim în fiecare săptămână, trei zile postindu-le fără untdelemn și vin: luni, miercuri și vineri. Iar dacă se va întâmpla vreun sfânt mare în aceste zile întru pomenirea lui dezlegăm și facem praznic pentru dragostea sfântului. Adică în ziua a 16-a, a 23-a și a 30-a ale lunii noiembrie. Și în zilele 4, 5, 6, 9, 17 și 20

ale lunii decembrie. Dacă aceste zile se vor întâmpla marți sau joi atunci mâncăm pește iar dacă va fi luni, miercuri sau vineri dezlegăm numai la untdelemn și vin, iar pește nu mâncăm în afara de faptul dacă se va întâmpla să fie hramul Bisericii. Deci dacă se va întâmpla hramul vreunui sfânt dintre aceștia în mănăstire atunci dezlegam la pește și la vin în orice zi ar cădea. Iar unele Tipice de la ziua a 9-a a lunii Decembrie poruncesc să postim și la pește, să nu mai facem nici un fel de dezlegări, în afară de sâmbăta și duminica și de va fi hramul vreunui sfânt (când se dezleagă)."

Rânduieli liturgice specifice în Postul Crăciunului

În timpul Postului Nașterii Domnului, începând cu data de 21 noiembrie, se introduc în cadrul slujbei Utreniei, Catavasiile Nașterii Domnului, care se cântă până în data de 30 decembrie inclusiv. În această perioada a Postului Crăciunului, la Ceasuri și Pavecerniță nu sunt cântate stihirile și nici troparele, ci toate sunt rostite. Dacă ajunul Crăciunului cade sâmbăta sau duminica, slujba Ceasurilor Împărătești se mută în vinerea dinainte, această zi devenind aliturgică. De asemenea, dacă ajunul Crăciunului cade în zilele de luni până vineri se va oficia în această zi Liturghia Sântului Vasile cel Mare, urmând ca în ziua praznicului să se săvârșească Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gura de Aur. Dacă ajunul va fi sâmbăta sau duminica, în ziua de ajun se va oficia Liturghia Sfântului Ioan Gura de Aur, iar în ziua Crăciunului - Liturghia Sfântului Vasile cel Mare unită cu Vecernia.

Deci, Lunea , Miercurea și Vinerea mâncăm bucate fără unsoare (ulei) și fără vin. Marțea și Joia se dezleagă la untdelemn și vin. Sâmbetele și duminicile, până la 20 decembrie exclusiv, se dezleagă la untdelemn, vin și pește.

Dacă în zilele de Luni , Miercuri și Vineri prăznuim vre-un sfânt mare, însemnat în calendar cu cruce

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 1 N° 4 25.11.2012- La Duminica a XXX După Rusalii.**

N° 4 s-a tipărit în 30 exemplare

neagră (+), mâncăm untdelemn și bem vin; iar de va cădea hramul bisericii sau sărbătoare însemnată în calendar cu cruce roșie (+) , atunci dezlegăm și la pește. Marțea și joia mâncăm pește , untdelemn și bem vin , când cade în aceste zile: vreun sfânt mare, hramul sau sărbători cu roșu.

În ziua de Ajun se mănâncă tocmai seara și anume: grâu fiert îndulcit cu miere, poame, covrig sau turte din făină, căci cu semințe a ajuns Daniil prorocul și cei trei tineri din Babilon, care au închipuit - mai înainte - Nașterea lui Hristos. La Crăciun, în orice zi ar cădea mâncăm de dulce.

Adrian Cocoșilă

(Sursa: www.Creștinortodox.ro)

POVESTIRI CU TĂLĂC

Deoarece copiii le place să asculte basme minunate, povești care vin din bătrâni și care îi ajută să crească, să învețe să se cunoască și să-și găsească locul pe lume, și pentru că importanța poveștii cu toate virtuțile ei pedagogice și terapeutice este de netăgăduit, vă propunem povestirea următoare:

Fântâna frumuseții

A fost odată o fetiță cam urâtică la chip și din cauza asta era mereu invidioasă și răutăcioasă. Dar într-o noapte ea a visat că în fața ei a apărut Fântâna Frumuseții. Oricine se spăla pe față în ea devenea frumos la chip. Fetița s-a repezit să se spele, dar un înger a oprit-o și i-a spus:

„Încă nu! Du-te acasă și timp de o lună să te porți frumos cu toți oamenii, să nu te superi niciodată pe nimeni ci să zâmbești tuturor cu dragoste!”

Fetița s-a învoit, dar după o lună îngerul iar a oprit-o și i-a cerut să se poarte tot așa de bine încă trei luni. În sfârșit, după trei luni îngerul zâmbi și îi dădu voie să se apropie de fântână.

Fetița se aplecă, dar înainte de a atinge apa zări în oglinda fântânii un chip foarte drăgălaș, zâmbitor. Nedumerită, privi la înger și acesta îi spuse: „În oglindă este chipul tău, nu mai este nevoie să te speli.

Ascultarea, Bunătatea și Dragostea te-au făcut frumoasă

SĂ GĂTIM ÎMPREună

SUPĂ CREMĂ DE LEGUME

Ingrediente:

2 cartofi, 2 morcovi, 1 țelină mică, 1 praz, 2 roșii (sau suc de roșii), 2 cepe, 1 legătură de pătrunjel, 1 ceașcă de ulei, sare, piper.

Mod de preparare:

- 1) Curățăm și spălăm zarzavaturile și le tăiem mărunt.
- 2) Fierbem zarzavaturile cu apă și ulei până se sfarmă.
- 3) Le pasăm până devin ca o cremă.
- 4) Dacă este prea consistentă, o subțiem cu puțină apă, iar dacă este prea subțire, se îngroașă cu 2 linguri fulgi de porumb, dizolvați în puțină apă rece.

**Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 1 N° 4 25.11.2012- La Duminica a XXX După Rusalii.**

N° 4 s-a tipărit în 30 exemplare

CAMPANIA DE STRĂNGERE DE FONDURI

“CTĂTORIM ÎMPREUNĂ BISERICĂ PENTRU PAROHIE”

- prin donație direct la Parohie, solicitând chitanță.
- prin virament bancar în contul deschis la Banca Prossima, IBAN: IT56M0335901600100000017870 specificând “Ctitorim împreună Biserică pentru Parohie”.
- cu filă de cec, specificând la beneficiar “Parrocchia Ortodossa Romena Pescara” înmănat preotului paroh și solicitând chitanță.

LOCUL ȘI PROGRAMUL SLUJBELOR ÎN PAROHIA NOASTRĂ

Locul unde Parohia Ortodoxă Română Pescara “Sfântul și Dreptul Simeon și Sfânta Prorociță Ana” oficiază Sfintele slujbe este în cadrul Bisericii catolice „Gesù Maestro” (la parterul unui bloc). situată în zona Portului Turistic Pescara, Piazza Luigi Rizzo Nr. 15.

SE POATE AJUNGE LA BISERICĂ :

- cu mașina pe SS 16 direcție Portul Turistic
- cu autobuzul numărul 10 și coborând în zona Portului Turistic

PROGRAMUL:

-Miercuri de la ora 16.00 –Vecernie, Acatistul zilei și Sfânta Spovedanie.

-Sâmbătă: pomenirea celor adormiți la 9.00 și Spovedanie;

-de la ora 18.30- Vecernia zilei și Spovedanie.

-Duminică și în zilele de sărbătoare cu cruce roșie de la ora 9.00- Utrenie și Sfânta Liturghie.

Programul parohial „Ora de religie” cu copiii, se desfășoară în fiecare Sâmbătă începând cu ora 16.00, în via Giovanni Chiarini 19/A, Montesilvano.

Pr. Alin Iarca - Tel. 329 46 90 311

CONTACT:

E-mail: pr.aliniarca@yahoo.it

Web: www.parohia-pescara.it

ANUNȚ IMPORTANT

* Duminică 2 Decembrie după Sfânta Liturghie se va ține un mini concert de copiii din cadrul programului parohial „Ora de religie”, dedicat zilei naționale a României.

* În seara de 31 Decembrie 2012, începând cu ora 23.30 vom săvârși slujba de Tedeum la încheierea anului 2012 și de binecuvântare a anului 2013, iar de la 00.00 vom începe liturghia Sfântului Vasile cel Mare.

* Pe 1 Ianuarie 2013 de la ora 11.00, Vecernia Sfântului Vasile cel Mare.

BISERICA ESTE LOCUL UNDE SUNT SALVAȚI
CEI CONDĂMNĂȚI LA MOARTE.

DE CE? PENTRU CĂ PLATA PĂCĂTULUI
ESTE MOARTEA (ROMANI VI, 23) - SFÂNTUL
EFREM SIRUL

SLAVĂ LI DUMNEZEU PENTRU TOATE!

Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei
Anul 1 N° 4 25.11.2012- La Duminica a XXX După Rusalii